

- 2) Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropským parlamentem a Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 135, 5.5.2014.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 12. listopadu 2015 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Helsingin hovioikeus – Finsko) – Valev Visnapuu v. Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

(Věc C-198/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Články 34 SFEU a 110 SFEU — Směrnice 94/62/ES — Článek 1 odst. 1 a články 7 a 15 — Prodej na dálku a přeprava alkoholických nápojů z jiného členského státu — Spotřební daň z některých nápojových obalů — Osvobození od daně v případě zapojení obalů do systému zálohování a zpětného odběru — Články 34 SFEU, 36 SFEU a 37 SFEU — Požadavek povolení k maloobchodnímu prodeji alkoholických nápojů — Monopol na maloobchodní prodej alkoholických nápojů — Odůvodnění — Ochrana zdraví“

(2016/C 016/08)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Helsingin hovioikeus

Účastníci původního řízení

Žalobce: Valev Visnapuu

Žalovaní: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Výrok

- 1) Článek 110 SFEU, jakož i čl. 1 odst. 1 a články 7 a 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která zavádí spotřební daň z některých nápojových obalů, avšak v případě zapojení těchto obalů do účinného systému zpětného odběru stanoví osvobození od daně.
- 2) Články 34 SFEU a 36 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle níž prodejce usazený v jiném členském státě podléhá požadavku povolení k maloobchodnímu prodeji pro dovoz alkoholických nápojů za účelem jejich maloobchodního prodeje spotřebitelům s bydlištěm v prvním členském státě, pokud tento prodejce zajišťuje přepravu těchto nápojů nebo jejich přepravu svěří třetí osobě, je-li tato právní úprava způsobilá zaručit uskutečnění sledovaného cíle, v projednávané věci ochranu veřejného zdraví a veřejného pořádku, tohoto cíle nelze dosáhnout s alespoň takovouto účinností prostřednictvím méně omezujících opatření a tato právní úprava nepředstavuje prostředek svévolné diskriminace nebo zastřehného omezování obchodu mezi členskými státy, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 202, 30. 6. 2014.